

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

СЪВЕТ

Брюксел, 2 октомври 2008 г.
(OR. en)

2007/0219 (COD)

PE-CONS 3649/08

CODEC 876
MAR 95
SOC 380

ЗАКОНОДАТЕЛНИ АКТОВЕ И ДРУГИ ПРАВНИ ИНСТРУМЕНТИ

Относно: ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА
относно минималното ниво на обучение на морските лица
(преработена)

**ДИРЕКТИВА 2008/.../ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ
И НА СЪВЕТА**

от

относно минималното ниво на обучение на морските лица (преработена)

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 80, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора²,

¹ ОВ С 151, 17.6.2008 г., стр. 35.

² Становище на Европейския парламент от 17 юни 2008 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и Решение на Съвета от ...

като имат предвид, че:

- (1) Директива 2001/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 април 2001 г. относно минималната степен на обучение на морските лица¹ е била неколнократно и съществено изменяна². Понастоящем, предвид внасянето на нови изменения в посочената директива, е желателно, с цел постигане на яснота, съответните разпоредби да бъдат преработени.
- (2) Действията, предприети на общностно ниво в областта на морската безопасност и на предотвратяване на замърсяването на морето, следва да бъдат в съответствие с правилата и нормите, приети на международно ниво.
- (3) За да се запази поддържа и развива нивото на знания и умения в морския сектор в Общността, е важно да се обръща подходящо внимание на морското обучение и на статуса на морските лица в Общността.
- (4) В интерес на морската безопасност следва да се осигури съответствие на равнищата на обучението за предоставяне на свидетелства за професионална компетентност на морските лица.
- (5) Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионалните квалификации³ се прилага по отношение на морските професии, уредени от настоящата директива. Тя ще допринесе за улесняване спазването на задълженията по Договора за премахване на пречките пред свободното движение на хора и услуги между държавите-членки.

¹ ОВ L 136, 18.5.2001 г., стр. 17.

² Виж приложение III, част А.

³ ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 22.

- (6) Взаимното признаване на дипломите и свидетелствата, предвидено с Директива 2005/36/ЕО, не гарантира винаги уеднаквено ниво на обучение за всички морски лица, служещи на борда на кораби, плаващи под знамето на държава-членка. Това обаче е от първостепенно значение за морската безопасност.
- (7) Следователно е много важно да се определи минималното ниво на обучение на морските лица в Общността. Това ниво следва да се основава на вече установени норми за обучение на международно равнище, например Конвенцията за вахтената служба и нормите за подготовка и освидетелстване на моряците, 1978 г. на Международната морска организация (ИМО) (Конвенция STCW), така както е ревизирана през 1995 г. Всички държави-членки са страни по тази конвенция.
- (8) Държавите-членки може да установят норми, по-високи от минималните норми, определени с Конвенцията STCW и настоящата директива.
- (9) Правилата на Конвенцията STCW, които са приложени към настоящата директива, следва да се допълнят със задължителните разпоредби, които се съдържат в част А на Кодекса за вахтената служба и нормите за подготовка и освидетелстване на моряците (Кодекса STCW). Част Б на Кодекса STCW съдържа препоръчителни ръководства, предназначени да подпомогнат страните по Конвенцията STCW и лицата, които участват в изпълнението, прилагането или принудителното изпълнение на тези мерки, да осигурят пълното действие на Конвенцията по еднообразен начин.

- (10) За да се подобри морската безопасност и предотвратяването на замърсяването на морето, с настоящата директива, в съответствие с Конвенцията STCW, следва да се предвидят разпоредби относно минималните периоди на почивка на вахтения персонал. Тези разпоредби следва да се прилагат, без да се засягат разпоредбите на Директива 1999/63/ЕО на Съвета от 21 юни 1999 г. относно Споразумението за организацията на работното време на морските лица, сключено между Асоциацията на корабособствениците от Европейската общност (ECSA) и Федерацията на синдикатите на транспортните работници в Европейския съюз (FST)¹.
- (11) Държавите-членки следва да приемат и прилагат конкретни мерки за предотвратяване и санкциониране на практиките на измама, свързани със свидетелства за правоспособност, както и да полагат усилия в рамките на ИМО за постигане на строги и изпълними споразумения за борбата с подобни практики по целия свят.
- (12) За да се подобри морската безопасност и за да се предотвратят загубите на човешки живот и замърсяването на морето, следва да се подобри комуникацията между членовете на екипажите на корабите, плаващи във водите на Общността.
- (13) Персоналът на пътнически кораби, определен да помагат на пътниците в извънредни ситуации, следва да може да осъществява комуникация с пътниците.
- (14) Екипажи, служещи на борда на танкери, които превозват вредни или замърсяващи околната среда товари, следва да са способни да действат ефективно за предотвратяване на произшествия и при извънредни ситуации. От първостепенно значение е между капитана, членовете на командния състав и членовете на редовия състав, да се установи подходяща връзка за комуникация, която да отговаря на изискванията на настоящата директива.

¹ ОВ L 167, 2.7.1999 г., стр. 33.

- (15) Необходимо е да се гарантира, че нивото на компетентност на морските лица, които притежават свидетелства, издадени от трети държави и които служат на борда на кораби на Общността, съответства на нивото, което се изисква по Конвенцията STCW. Настоящата директива следва да установи процедурите и общите критерии за признаване от държавите-членки на свидетелства, издадени от трети държави на основата на изискванията за обучение и освидетелстване, така както са договорени в рамките на Конвенцията STCW.
- (16) В интерес на морската безопасност държавите-членки следва да признават квалификации, доказващи изискваното ниво на обучение, само когато те са издадени от страни или от името на страни по Конвенцията STCW, за които Комитетът по морска безопасност на ИМО (КМБ) е установил, че са прилагали и продължават да прилагат изцяло нормите, установени от Конвенцията. Докато КМБ успее да осъществи тази проверка, е необходима процедура за предварително признаване на свидетелствата.
- (17) Следва да се организира, когато това е подходящо, проверка на морските учебни заведения, на програмите и курсовете на обучение. Следва да се установят критерии за такава проверка.
- (18) Комисията следва да бъде подпомагана от комитет при изпълнение на дейностите, свързани с признаването на свидетелствата, издадени от учебни заведения или администрации на трети държави.
- (19) Европейската агенция за морска безопасност, създадена с Регламент (ЕО)№ 1406/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2002 г.¹ следва да подпомага Комисията при проверките във връзка със спазването от държавите-членки на изискванията, предвидени в настоящата директива.

¹ ОВ L 208, 5.8.2002 г., стр.1.

- (20) От държавите-членки, действащи като администрации в пристанищата, се изисква да подобрят морската безопасност и предотвратяването на замърсяването във водите на Общността, като извършват приоритетно проверки на корабите, които плават под знамето на трета държава, която не е ратифицирала Конвенцията STCW, като по този начин гарантират, че корабите, които плават под знамето на трета държава, не се ползват от по-благоприятно третиране.
- (21) Целесъобразно е в настоящата директива да се включат разпоредби, отнасящи се до държавния пристанищен контрол, докато бъде изменена Директива 95/21/ЕО на Съвета от 19 юни 1995 г. относно държавния пристанищен контрол по отношение на кораби¹, с цел да бъдат прехвърлени в посочената директива разпоредбите, отнасящи се до държавния пристанищен контрол, които са включени в настоящата директива.
- (22) Необходимо е да се предвидят процедури за адаптиране на настоящата директива към измененията на международните конвенции и кодекси.
- (23) Мерките, необходими за изпълнение на настоящата директива, следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията².

¹ ОВ L 157, 7.7.1995 г., стр. 1.

² ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

- (24) По-специално на Комисията следва да се предостави правомощието да изменя настоящата директива, за да приложи, за целите на настоящата директива, последващите изменения на някои международни кодекси и всяко друго относимо изменение на общностното законодателство. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.
- (25) Новите елементи, внесени в настоящата директива, се отнасят единствено до процедурите на комитет. Следователно не е необходимо транспонирането им от държавите-членки.
- (26) Настоящата директива не засяга задълженията на държавите-членки относно сроковете за транспониране в националното право на директивите, които са посочени в приложение III, част Б,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Определения

За целите на настоящата директива:

- 1) „капитан“ означава лице, което командва кораб;
- 2) „лице от командния състав“ означава член на екипажа, с изключение на капитана, назначен на тази длъжност в съответствие с националните законови или подзаконови разпоредби, или, когато няма такова назначение – съгласно колективен договор или обичай;

- 3) „помощник-капитан“ означава лице от командния състав, квалифицирано в съответствие с разпоредбите на глава II от приложение I;
- 4) „старши помощник-капитан“ означава лицето от командния състав, непосредствено следващо по длъжност капитана, на което се възлага командването на кораба в случай на неспособност на капитана;
- 5) „механик“ означава лице от командния състав, квалифицирано в съответствие с разпоредбите на глава III от приложение I;
- 6) „главен механик“ означава старшия механик, който отговаря за главната пропульсивна уредба , както и за работата и поддръжката на механичните и електрически системи на кораба;
- 7) „втори механик“ означава механик, следващ по длъжност главния механик, който носи отговорността за главната пропульсивна уредба , както и за работата и поддръжката на механичните и електрически системи на кораба, в случай на неспособност на главния механик;
- 8) „стажант-механик“ означава лице, преминаващо обучение за механик и което е назначено на тази длъжност в съответствие с националните законови или подзаконови разпоредби;
- 9) „радиооператор“ означава лице, притежаващо надлежно свидетелство, издадено или признато от компетентните органи в съответствие с разпоредбите на Правилника за радиосъобщенията;
- 10) „лице от редовия състав“ означава член на екипажа на кораба, който не е капитан или лице от командния състав;

- 11) „морски кораб“ означава кораб, различен от тези, които плават изключително по вътрешни водни пътища или защитени морски води, или разположени в близко съседство със защитени морски води или с райони, в които действат пристанищните правила;
- 12) „кораб, плаващ под знамето на държава-членка“ означава кораб, регистриран в държава-членка и плаващ под знамето на държава-членка в съответствие с нейното законодателство; корабите, които не отговарят на това определение, се считат за кораби, плаващи под знамето на трета държава;
- 13) „крайбрежно плаване“ означава плаване край бреговете на държава-членка, така както това е определено от тази държава-членка;
- 14) „пропулсивна мощност“ означава общата максимална продължителна мощност на цялата главна пропулсивна уредба на кораба, изразена в киловати и посочена в свидетелството за регистрация на кораба или в други официални документи;
- 15) „нефтен танкер“ означава кораб, построен и използван за превоз на нефт и нефтопродукти в насипно състояние;
- 16) „танкер-химикаловоз“ означава кораб, построен или приспособен и използван за превозване в наливно състояние на течни продукти, изброени в глава 17 на Международния кодекс за построяване и оборудване на кораби, превозващи опасни химически вещества и продукти в наливно състояние, в неговата актуализирана версия;
- 17) „танкер-газовоз“ означава кораб, построен или приспособен и използван за превозване в наливно състояние на втечнени газове или други продукти, изброени в глава 19 на Международния кодекс за построяване и оборудване на кораби, превозващи втечнени газове наливно, в неговата актуализирана версия;

- 18) „Правилник за радиосъобщенията“ означава преразгледания Правилник за радиосъобщенията, приет от Световната административна конференция по радиосъобщенията за морската подвижна служба, в неговата актуализирана версия;
- 19) „пътнически кораб“ означава морски кораб, превозващ повече от 12 пътника;
- 20) „риболовен кораб“ означава кораб, използван за улов на риба или на други живи морски ресурси;
- 21) „Конвенция STCW“ означава Конвенцията за вахтената служба и нормите за подготовка и освидетелстване на моряците, 1978 г., на Международната морска организация (ИМО), както се прилага към съответните въпроси, като се имат предвид преходните разпоредби на член VII и правило I/15 от Конвенцията и включително, според случая, приложимите разпоредби на Кодекса STCW, като всички те се прилагат в техните актуализирани версии;
- 22) „задължения по радиослужба“ включва, в зависимост от случая, радиовахта, техническа поддръжка и ремонти, извършвани в съответствие с Правилника за радиосъобщенията, Международната конвенция за безопасност на човешкия живот на море, 1974 г. (SOLAS 74) и, по преценка на всяка държава-членка, съответните препоръки на ИМО, в техните актуализирани версии;
- 23) „ро-ро пътнически кораб“ означава пътнически кораб с товарни помещения или помещения от специална категория, както са определени в SOLAS 74 в нейната актуализирана версия;
- 24) „Кодекс STCW“ означава Кодекс за подготовка и освидетелстване на моряците и носене на вахта (Кодекс STCW), както е приет с Резолюция 2 от 1995 г. на Конференцията STCW на страните по конвенцията, в неговата актуализирана версия;

- 25) „функция“ означава съвкупност от задължения и отговорности така, както са уточнени в Кодекса STCW, необходими за експлоатация на кораба, за опазване човешкия живот на море или за опазването на морската среда;
- 26) „компания“ означава корабособственикът или всяка друга организация или лице като корабен оператор или беърбоут чартъор, на което корабособственикът е поверил отговорността за експлоатация на кораба и, което при приемането на тази отговорност се е съгласило да поеме всички задължения и отговорности, произтичащи за компанията от настоящата директива;
- 27) „надлежно свидетелство“ означава свидетелство, издадено и потвърдено в съответствие с разпоредбите на настоящата директива, което дава право на своя законен притежател да заема длъжност и да изпълнява предвидените функции с нивото на отговорност, посочено в свидетелството, на борда на кораб, който е от посочения вид, с посочения тонаж, мощност и с вид на пропульсивната уредба, по време на конкретен рейс;
- 28) „плавателен стаж“ означава стаж на борда на кораб във връзка с издаването на свидетелство или друга квалификация;
- 29) „одобрен“ означава одобрен от държава-членка в съответствие с настоящата директива;
- 30) „трета държава“ означава държава, която не е държава-членка;
- 31) „месец“ означава календарен месец или тридесет дни, съставени от периоди с продължителност по-малка от един месец.

Член 2
Приложно поле

Настоящата директива се прилага по отношение на морските лица, посочени в настоящата директива, които служат на борда на морски кораби, плаващи под знамето на държава-членка, с изключение на:

- а) военни кораби, помощни кораби на военноморския флот или други кораби, принадлежащи или експлоатирани от държава-членка и чиято дейност е изключително за правителствени нетърговски цели;
- б) риболовни кораби;
- в) яхтите за спорт и развлечение, които не осъществяват търговска дейност;
- г) кораби от дърво с примитивна конструкция.

Член 3
Обучение и освидетелстване

1. Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че морските лица, които служат на борда на кораби, посочени в член 2, са получили обучение, което най-малкото отговаря на изискванията на Конвенцията STCW, установени в приложение I към настоящата директива, и притежават свидетелства, така както са определени в член 4, или надлежни свидетелства съгласно определението на член 1, точка 27.
2. Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да гарантират, че членовете на екипажа, които трябва да притежават свидетелство в съответствие с Правило III/10.4 от SOLAS 74, са обучени и освидетелствани в съответствие с разпоредбите на настоящата директива.

Член 4
Свидетелство

Свидетелство е всеки валиден документ без оглед на неговото наименование, издаден от или с пълномощие от компетентния орган на дадена държава-членка в съответствие с член 5 и с изискванията, установени в приложение I.

Член 5
Свидетелства и потвърждения

1. Свидетелствата се издават в съответствие с член 11.
2. Свидетелствата на капитаните, лицата от командния състав и радиооператорите се потвърждават от държавите-членки в съответствие с разпоредбите на настоящия член.
3. Свидетелствата се издават в съответствие с правило I/2, точка 1 от Конвенцията STCW.
4. По отношение на радиооператорите, държавите-членки могат:
 - а) да включат допълнителни знания, изисквани от съответните правила, в изпита за издаване на свидетелство, отговарящо на изискванията на Правилника за радиосъобщенията, или
 - б) да издадат отделно свидетелство, посочващо, че притежателят му има допълнителните знания, изисквани от съответните правила.

5. По преценка на държавата-членка потвържденията могат да бъдат включени в образца на издаваните свидетелства, както е предвидено в раздел А-I/2 от Кодекса STCW. Ако потвържденията са включени, използваният образец съответства на този, предвиден в раздел А-I/2, точка 1. Ако потвържденията са издадени по друг начин, използваният образец на потвържденията съответства на този, предвиден в точка 2 на посочения раздел. Потвържденията се издават в съответствие с член VI, точка 2 от Конвенцията STCW.
6. Държава-членка, която признава свидетелство съгласно процедурата, предвидена в член 19, параграф 2, издава потвърждение на това свидетелство, за да удостовери признаването. Използваният образец на потвърждение съответства на този, предвиден в раздел А-I/2, точка 3 от Кодекса STCW.
7. Потвържденията, посочени в параграфи 5 и 6:
 - а) може да бъдат издавани като отделни документи;
 - б) всички имат уникален номер, с изключение на потвържденията, удостоверяващи издаването на свидетелство, които могат да имат същия номер като съответното свидетелство, при условие че този номер е уникален; и
 - в) престават да са валидни, когато срокът на действие на потвърденото свидетелство изтече или свидетелството бъде отнето, действието му бъде спряно или то бъде отменено от държавата-членка или третата държава, която го е издала и, във всички случаи, с изтичане на петгодишен срок от датата на издаването им.
8. Длъжността, на която притежателят на свидетелство има право да служи на борда, се посочва върху образца на потвърждението със същите изрази като използваните в приложимите изисквания на съответната държава-членка относно надеждното комплектоване на кораба с екипаж.

9. Държавите-членки може да използват образец, различен от този, който е даден в раздел А-I/2 на Кодекса STCW, при условие че използваният образец съдържа най-малкото изискваната информация, изписана с латински букви и арабски цифри, като се държи сметка за вариантите, разрешени съгласно раздел А-I/2.
10. При спазване на член 19, параграф 7, оригиналът на всяко свидетелство, което се изисква съгласно настоящата директива, трябва да се намира на борда на кораба, на който служи неговият притежател.

Член 6

Изисквания във връзка с обучението

Обучението, което се изисква съгласно член 3, се предоставя под форма, която дава възможност да се придобият теоретическите знания и практическите умения, предвидени в приложение I, по-специално що се отнася до използването на спасителни средства и противопожарно оборудване, и която е била одобрена от компетентния орган или институция, посочени от всяка държава-членка.

Член 7

Ръководни принципи за крайбрежното плаване

1. Когато дават определение на крайбрежно плаване, държавите-членки не налагат на морските лица, които служат на борда на корабите, на които е разрешено да плават под знамето на друга държава-членка или на друга страна по Конвенцията STCW и които осъществяват такова плаване, изисквания във връзка с обучението, опита или свидетелствата, по-строги от тези, които налагат на морските лица, служещи на борда на кораби, на които е разрешено да плават под тяхното собствено знаме. Държавите-членки в никакъв случай не налагат на морските лица, които служат на борда на кораб, плаващ под знамето на друга държава-членка или на друга страна по Конвенцията STCW, изисквания, по-строги от изискванията по настоящата директива, приложими по отношение на лицата, служещи на кораби, които не извършват крайбрежно плаване.

2. По отношение на корабите, на които е разрешено да плават под знамето на държава-членка, които извършват редовно крайбрежно плаване край бреговете на друга държава-членка или на друга страна по Конвенцията STCW, държавата-членка, под чието знаме на кораба е разрешено да плава, налага на морските лица, служещи на борда на тези кораби, изисквания по отношение на обучението, опита и свидетелствата, най-малкото еднакви с тези, които са наложени от държавата-членка или от страната по Конвенцията STCW, край чиито брегове корабът осъществява плаване, при условие че те не са по-строги от изискванията на настоящата директива, приложими по отношение на лицата, служещи на кораби, които не извършват крайбрежно плаване. Морските лица, които служат на кораб, който осъществява плаване, надвишаващо определеното като крайбрежно плаване в държава-членка и навлиза във води, които не са обхванати от това определение, трябва да отговарят на съответните изисквания на настоящата директива.
3. Държава-членка може да даде възможност на кораб, на който е разрешено да плава под нейното знаме, да се ползва от разпоредбите на настоящата директива, които се отнасят до крайбрежното плаване, в случай че корабът осъществява редовно плаване край бреговете на държава, която не е страна по Конвенцията STCW, или крайбрежно плаване, както е определено от тази държава-членка.
4. Когато вземат решение, отнасящо се до определението на крайбрежно плаване и до условията на образование и обучение, които се изискват в тази област в съответствие с изискванията на параграфи 1, 2 и 3, държавите-членки съобщават на Комисията приетите от тях разпоредби в подробности.

Член 8

Предотвратяване на измама и други незаконни практики

1. Държавите-членки вземат и прилагат подходящи мерки за предотвратяване на измами и други незаконни практики, засягащи процеса на освидетелстване или свидетелствата, издавани и потвърждавани от техните компетентни органи, и предвиждат санкции, които са ефективни, пропорционални и възпиращи.
2. Държавите-членки определят националните органи, компетентни да разкриват и да се борят срещу измамите и другите незаконни практики и да обменят информация с компетентните органи на други държави-членки и на трети държави във връзка с освидетелстването на морски лица.

Държавите-членки незабавно информират другите държави-членки и Комисията за данните за контакт с тези компетентни национални органи.

Държавите-членки незабавно информират всички трети държави, с които са сключили споразумение съгласно правило I/10, точка 1.2 от Конвенцията STCW за данните за контакт с тези компетентни национални органи.

3. По искане на приемащата държава-членка компетентните органи на друга държава-членка потвърждават или опровергават писмено истинността на свидетелствата на морските лица, съответните потвърждения или всякакъв друг документ, доказващ обучение, издадени от тази друга държава-членка.

Член 9

Санкции или дисциплинарни мерки

1. Държавите-членки установяват необходимите ред и процедури за извършването на безпристрастно разследване, когато е било съобщено за какъвто и да е случай на некомпетентност, на действие или бездействие, които биха могли да застрашат пряко безопасността на човешкия живот или на имуществото на море или в морската среда и които са били извършени от притежатели на свидетелства или потвърждения, издадени от тази държава-членка във връзка с изпълнение на задълженията, свързани с тези свидетелства, както и за отнемане, спиране на действието или отмяна на тези свидетелства по такава причина и за предотвратяване на измами.
2. Всяка държава-членка предвижда санкциите или дисциплинарните мерки, които се налагат в случаите, когато разпоредбите на нейното национално законодателство, привеждащи в действие настоящата директива, не са били спазени по отношение на кораби, на които е разрешено да плават под нейното знаме или морски лица, надлежно освидетелствани от тази държава-членка.
3. Такива санкции и дисциплинарни мерки се предвиждат и прилагат по-специално, когато:
 - а) компания или капитан е наел лице, което не притежава свидетелството, изисквано по настоящата директива;
 - б) капитан е позволил лице, което не притежава необходимото свидетелство или валидно привилегировано разрешение, или което не притежава документа, изискван по член 19, параграф 7, да изпълнява функция или да служи на длъжност, които според настоящата директива трябва да се изпълняват от лице, притежаващо надлежно свидетелство; или

- в) лице е получило чрез измама или с подправени документи назначение, за да изпълнява функция или да служи на длъжност, които според настоящата директива трябва да се изпълняват от лице, което притежава свидетелство или привилегировано разрешение.
4. Държавите-членки, под чиято юрисдикция се намират която и да е компания или лице, за които има сериозни основания да се счита, че са отговорни или са знаели за очевидно неспазване на настоящата директива, както е посочено в параграф 3, си сътрудничат с всяка държава-членка или с всяка друга страна по Конвенцията STCW, която ги уведоми за намерението си да открие производство под своя юрисдикция.

Член 10

Норми за качество

1. Всяка държава-членка гарантира, че:
- а) всички дейности по обучението, оценяването на компетентността, освидетелстването, потвърждаването и продължаването ѝ, осъществявани от упълномощени от нея неправителствени агенции или структури, са предмет на непрекъснат контрол, в рамките на система от норми за качество, за да може да се осигури постигането на определените цели, включително и тези, отнасящи се до квалификацията и опита на инструкторите и на оценителите;
- б) когато държавни агенции или структури изпълняват такива дейности, съществува система от норми за качество;

- в) целите на образованието и обучението и свързаните с тях норми за компетентност, които следва да бъдат постигнати, са ясно определени и че са определени нивото на знанията, на разбирането и на уменията, съответстващи на изпитите и оценяването, изисквани съгласно Конвенцията STCW;
- г) приложното поле на нормите за качество включва управлението на системите за освидетелстване, всички курсове и програми за обучение, изпитите и оценяването, извършвани от всяка държава-членка или по нейно пълномощие, както и квалификацията и опитът, които се изискват от инструкторите и оценителите, като се имат предвид принципите, системите, контрола и вътрешните проверки за осигуряване на качеството, които са били установени, за да се гарантира постигането на определените цели.

Целите и свързаните с тях норми за качество, посочени в първа алинея, буква в) могат да бъдат определени отделно за различните курсове и програми за обучение и обхващат управлението на системата за освидетелстване.

2. Държавите-членки също гарантират, че през интервали от време, които не надвишават пет години, се извършва независимо оценяване на дейностите по придобиване и оценяване на знанията, разбирането, уменията и компетентността, както и на управлението на системата за освидетелстване, от квалифицирани лица, които не извършват посочените дейности, за да се провери дали:

- а) всички мерки за контрол на управлението и наблюдение на вътрешно ниво и допълнителните мерки са съобразени с предвидените правила и документираните процедури и дали те гарантират постигането на определените цели;

- б) резултатите от всяко независимо оценяване се документират и се довеждат до знанието на отговорните лица в оценяваната област;
 - в) се вземат своевременни мерки за отстраняване на пропуските.
3. Доклад за всяко оценяване, извършено съгласно параграф 2, се съобщава от държавата-членка на Комисията в шестмесечен срок от датата на извършване на оценяването.

Член 11

Норми за здравословна годност - издаване и регистриране на свидетелствата

1. Държавите-членки определят нормите, на които трябва да отговарят морските лица по отношение на здравословната им годност, по-специално що се отнася до зрението и слуха.
2. Държавите-членки следят свидетелствата да бъдат издавани само на кандидати, които отговарят на изискванията на настоящия член.
3. Кандидатите за свидетелство доказват по задоволителен начин:
 - а) своята самоличност;
 - б) че са на възраст, не по-малка от предвиденото в правилата в приложение I, приложими за исканото свидетелство;
 - в) че отговарят на нормите за здравословна годност, установени от държавата-членка, по-специално що се отнася до зрението и слуха и че притежават валиден документ, удостоверяващ тяхната здравословна годност, издаден от лекар, притежаващ необходимата квалификация, признат от компетентния орган на държавата-членка;

- г) че са преминали предвидените в правилата в приложение I плавателен стаж и всяко друго задължително обучение, свързано с исканото свидетелство;
- д) че отговарят на нормите за компетентност, предвидени в правилата в приложение I за длъжностите, функциите и нивата, които трябва да бъдат посочени в потвърждението на свидетелството.

4. Държавите-членки се задължават:

- а) да поддържат един или повече регистри за всички свидетелства и потвърждения за капитани и лица от командния състав и, в зависимост от случая, за лица от редовия състав, които са издадени и които са с изтекъл срок на действие, продължена валидност, със спряно действие, отменени или обявени за изгубени или унищожени, както и за издадените привилегирани разрешения;
- б) да предоставят сведения за статуса на тези свидетелства, потвърждения и привилегирани разрешения на другите държави-членки или на другите страни по Конвенцията STCW и на компаниите, които искат да проверят истинността и валидността на свидетелствата, представени им от морските лица с оглед признаването на техните свидетелства или с цел получаване на работа на борда на кораб.

Член 12

Продължаване валидността на свидетелства

1. С цел продължаване на плавателния стаж, всеки капитан, лице от командния състав или радиооператор, който притежава свидетелство, издадено или признато съгласно която и да е глава от приложение I, с изключение на глава VI, и който е на морска служба или има намерение да се върне на морска служба след прекъсване, трябва, през интервали от време, не по-дълги от пет години:
 - а) да покрие нормите за здравословна годност, предвидени в член 11; и
 - б) да докаже продължаваща професионална компетентност в съответствие с раздел А-I/11 от Кодекса STCW.
2. Всеки капитан, лице от командния състав и радиооператор трябва да завърши успешно съответното одобрено обучение, за да продължи да служи в морето на борда на кораби, за които на международно равнище се изисква специално обучение.
3. Всяка държава-членка сравнява нормите за компетентност, които са изисквани от кандидатите за свидетелства, издадени преди 1 февруари 2002 г., с тези, които са посочени в част А на Кодекса STCW за получаване на надлежно свидетелство, и решава дали е необходимо да изисква притежателите на тези свидетелства да преминат през подходящо обучение за опресняване или осъвременяване на знанията или оценяване.

Опреснителните курсове и курсовете за осъвременяване на знанията се одобряват и включват направените изменения в националните и международните правила, приложими по отношение на безопасността на човешкия живот на море и опазването на морската среда, като отчитат всяко актуализиране на съответната норма за компетентност.

4. Всяка държава-членка осигурява или насърчава, съгласувано със заинтересованите лица, създаването на система от опреснителни курсове и курсове за осъвременяване на знанията така, както са предвидени в раздел А-I/11 от Кодекса STCW.
5. С оглед осъвременяване на знанията на капитаните, лицата от командния състав и радиооператорите, всяка държава-членка прави необходимите текстове на последните изменения на националните и международни правила относно безопасността на човешкия живот на море и опазването на морската среда да бъдат на разположение на борда на корабите, на които е разрешено да плават под нейно знаме.

Член 13

Използване на тренажори

1. Нормите за експлоатация и другите разпоредби на раздел А-I/12 на Кодекса STCW, както и другите изисквания на част А на Кодекса STCW, които се отнасят до всяко съответно свидетелство, се спазват по отношение на:
 - а) всяко задължително обучение с тренажор;
 - б) всяко оценяване на компетентността, изисквана по част А на Кодекса STCW, което се прави на тренажор;
 - в) всяка демонстрация, извършвана чрез тренажор, за да се докаже продължаваща компетентност, изисквана по част А на Кодекса STCW.

2. По преценка на държавите-членки по отношение на тренажорите, инсталирани или пуснати в действие преди 1 февруари 2002 г., може да не се прилага задължението за пълно спазване на нормите за експлоатация, посочени в параграф 1.

Член 14

Отговорност на компаниите

1. В съответствие с разпоредбите на параграфи 2 и 3 държавите-членки възлагат на компаниите отговорността по назначаване на морските лица на служба на борда на техните кораби в съответствие с разпоредбите на настоящата директива и изискват всяка компания да гарантира, че:
- а) всички морски лица, назначени на неин кораб притежават надлежно свидетелство в съответствие с разпоредбите на настоящата директива и на разпоредбите, приети от държавата-членка;
 - б) корабите разполагат с достатъчен персонал, който отговаря на приложимите изисквания на държавата-членка относно надеждното комплектоване на кораба с екипаж
 - в) документите и сведенията, отнасящи се до всички морски лица, наети на борда на нейните кораби, се актуализират и са леснодостъпни и съдържат, без обаче да се ограничават до тях, документите и сведенията за опита на тези лица, тяхното обучение, здравословна годност и компетентност за изпълнение на възложените им задължения;
 - г) морските лица, назначени на който и да е от нейните кораби, са добре запознати със своите специфични задължения и с общата организация на дейностите, системите, оборудването, процедурите и особеностите на кораба, които са от значение за задължения, които са им възложени при обичайни условия или в извънредни ситуации;

д) личният състав на кораба може ефективно да координира дейностите си в извънредни ситуации и при изпълняването на функции от особена важност за безопасността или за предотвратяване или намаляване на замърсяването на морето.

2. Компаниите, капитаните и членовете на екипажа са задължени лично да се уверят, че всички задължения, установени в настоящия член, са изцяло изпълнени и че е взета всяка друга необходима мярка, за да може всеки член на екипажа да допринесе със собствените си знания за безопасната експлоатация на кораба.

3. Компанията дава на капитана на всеки кораб, по отношение на който се прилага настоящата директива, писмени инструкции, описващи политиките и процедурите, които да се следват, за да гарантира, че всички новоназначени на борда на кораба морски лица имат възможност да се запознаят и свикнат с оборудването на борда, процедурите по експлоатацията и другите правила и организационни практики, необходими за точното изпълнение на техните задължения, преди тези задължения да им бъдат възложени. Тези политики и процедури включват:

- а) предоставянето на всички новоназначени морски лица на разумен срок, даващ им възможност да се запознаят и свикнат със:
 - i) специфичното оборудване, което ще използват или експлоатират; и
 - ii) специфичните за кораба правила и организационни практики и процедури за вахтена служба, безопасност, опазване на околната среда и извънредни ситуации, които те следва да познават, за да изпълняват добре възложените им задължения;

- б) определянето на опитен член на екипажа, който ще бъде натоварен да следи всички новоназначени морски лица да имат възможност да получат основната информация на език, който разбират.

Член 15

Годност за служба

1. За да се избегне умората, държавите-членки определят и налагат прилагането на периоди на почивка по отношение на вахтения персонал и изискват системите за вахта да бъдат организирани по такъв начин, че ефикасността на всички членове на вахтения персонал да не бъде засегната от умора, и задълженията да бъдат организирани така, че членовете на първата вахта в началото на едно плаване, и тези от следващите вахти, които ги сменят, да бъдат достатъчно отпочинали и годни за служба във всяко друго отношение.
2. На всички лица, на които са възложени задължения като лица на командния състав, отговарящи за вахтата, или лица от редовия състав, които са част от вахтения персонал, се осигуряват най-малко 10 часа почивка на всеки период от 24 часа.
3. Часовете за почивка могат да бъдат разпределени на не повече от два периода, от които единият е дълъг най-малко шест часа.
4. Не е необходимо да се спазват предписанията относно периодите за почивка, определени в параграфи 1 и 2, при извънредни ситуации или учения, или при други извънредни работни условия.
5. Независимо от разпоредбите на параграфи 2 и 3, минималният период от 10 часа може да бъде намален до не по-малко от шест последователни часа, при условие че такова намаляване не се прилага в продължение на повече от два дни и че се предоставят най-малко 70 часа почивка за всеки период от седем дни.
6. Държавите-членки изискват разписанията за вахтата да бъдат обявени на леснодостъпно място.

Член 16

Привилегировани разрешения

1. При условия на крайна нужда, компетентните органи могат, ако преценят, че от това не произтича никаква опасност за хора, имущество или за околната среда, да предоставят привилегировано разрешение с цел дадено морско лице да служи на борда на определен кораб за определен период, който не надвишава шест месеца, на длъжност, за която това лице не притежава надлежно свидетелство, при условие че лицето, на което е предоставено това привилегировано разрешение, притежава достатъчна квалификация, за да заеме свободната длъжност, по начин, удовлетворяващ изискванията на компетентните органи по отношение на сигурността; привилегировано разрешение обаче не се предоставя за длъжността на радиооператор, освен при обстоятелства, предвидени от Правилника за радиосъобщенията. Привилегировано разрешение не се предоставя за длъжностите на капитан или на главен механик, освен при непреодолима сила, като в този случай срокът на неговата продължителност е възможно най-кратък.
2. Всяко привилегировано разрешение, предоставено за определена длъжност, се дава само на лице, притежаващо свидетелство, което се изисква за заемане на непосредствено по-ниската длъжност. Когато за по-ниската длъжност не се изисква свидетелство, привилегировано разрешение може да бъде предоставено на лице, чиито квалификации и опит според компетентните органи са на ниво, напълно равностойно на това, което се изисква за длъжността, която следва да се заеме, при условие че това лице, ако не притежава надлежно свидетелство, бъде задължено да положи успешно изпит, приет от компетентните органи, за да докаже, че такова разрешение може да му бъде предоставено, без да бъде застрашена сигурността. Освен това компетентните органи гарантират, въпросната длъжност ще бъде зета възможно най-бързо от притежател на надлежно свидетелство.

Член 17

Отговорности на държавите-членки в областта на обучението и оценяването

1. Държавите-членки определят органите или институциите, които:
 - а) осигуряват обучението, посочено в член 3;
 - б) организират и/или наблюдават изпитите, които евентуално се изискват;
 - в) издават свидетелствата за компетентност, посочени в член 11;
 - г) предоставят привилегированите разрешения, предвидени в член 16.

2. Държавите-членки гарантират, че:
 - а) обучението и оценяването на морските лица са:
 - i) структурирани в съответствие с писмените програми, включително и методите и средствата за изпълнение, процедурите и педагогическите помагала, необходими за достигане на предписаното ниво на компетентност; и
 - ii) провеждани, наблюдавани, оценявани и подпомагани от лица, които притежават квалификация в съответствие с букви г), д) и е);
 - б) лицата, които осъществяват обучение или извършват оценяване, като едновременно с това са наети да работят на борда на кораба, вършат това, само когато обучението или оценяването не вредят на нормалната работа на кораба и когато те могат да посветят време и внимание на това обучение или оценяване;
 - в) инструкторите, наблюдаващите и оценителите имат квалификация във връзка със специфичния вид и ниво на обучение или оценяване на компетентността на морските лица на борда на кораба или на сушата;

- г) всяко лице, което извършва по време на работа на борда на кораба или на сушата обучение на морски лица, предназначено да им даде възможност да придобият квалификацията, необходима за получаване на свидетелство съгласно настоящата директива:
- i) има общ поглед върху програмата за обучение и разбира специфичните цели в областта на обучението за конкретния вид на провеждано обучение;
 - ii) притежава необходимата квалификация за работата, която е предмет на извършваното обучение; и
 - iii) ако извършва обучение с помощта на тренажор:
 - е получило подходящи методически указания, свързани с използването на тренажорите; и
 - е придобило практически опит за експлоатацията на конкретния вид използван тренажор;
- д) всяко лице, което отговаря за наблюдение на обучението по време на работа на морските лица, предназначено да им даде възможност да придобият квалификацията, която е необходима за получаване на свидетелство, разбира напълно програмата на обучение и специфичните цели на всеки вид провеждано обучение;
- е) всяко лице, което извършва на борда на кораба или на сушата оценяване на компетентността на морските лица по време на работа, за да прецени дали притежават необходимата квалификация за получаването на свидетелство по настоящата директива:
- i) има подходящо ниво на знания и разбиране на компетентността, която следва да се оценява;
 - ii) притежава нужната квалификация за задачите, които са предмет на оценяване;
 - iii) е получило съответните инструкции относно методите и практиката на оценяването;

- iv) има практически опит в оценяването; и
- v) в случай на оценяване, което изисква използването на тренажори, има практически опит в оценяването, свързан с конкретния вид използван тренажор, който е натрупало под наблюдението на опитен оценител и този опит е бил сметен за достатъчен от оценителя;
- ж) в случай че държава-членка признава обучение, дадено учебно заведение или квалификация, осигурена от него, в рамките на нейните изисквания, свързани с издаването на свидетелство, приложното поле на нормите за качество по член 10 обхваща и квалификацията и опита на инструкторите и оценителите; тези квалификация, опит и прилагане на нормите за качество включват подходящо педагогическо обучение, както и обучение за методите и практиките на обучение и оценяване и трябва да отговарят на всички приложими изисквания на букви г), д) и е).

Член 18

Комуникация на борда

Държавите-членки гарантират, че:

- а) без да се засягат разпоредбите на букви б) и г), на борда на всеки кораб, плаващ под знамето на държава-членка съществуват средства, които предоставят възможност, във всеки момент, за речева комуникация между всички членове на екипажа на кораба по отношение на безопасността и, която по-специално гарантира точното и навременно получаване и разбиране на съобщенията и инструкциите;
- б) на борда на всеки пътнически кораб, плаващ под знамето на държава-членка и на борда на всеки пътнически кораб, идващ от и/или пътуващ за пристанище на държава-членка, е установен и записан в бордовия дневник на кораба, общ работен език, за да бъде гарантирана ефективността на действията на екипажа по отношение въпросите на сигурността;

компанията или капитанът, в зависимост от случая, определя подходящия работен език; от всяко морско лице се изисква да разбира този език и, когато това е необходимо, да дава заповеди и инструкции, и да докладва на този език;

ако работният език не е официален език на държавата-членка, всички изложени планове и списъци, включват превод на работния език.

- в) на борда на пътническите кораби, персоналът, определен в списъка на екипажа да помага на пътниците в случай на извънредна ситуация, е лесен за идентифициране и притежава достатъчно комуникационни умения за тази цел, като това се преценява с оглед на подходящ набор от които и да е измежду следните критерии:
- i) езикът или езиците, отговарящи на основните националности на пътниците, превозвани по определен маршрут;
 - ii) вероятността, че способността на този персонал да използва елементарни понятия на английския език за основните инструкции, му дава възможност да общува с пътниците, нуждаещи се от помощ, независимо от това дали съответните пътник и член на екипажа владеят един общ език;
 - iii) евентуалната необходимост да се общува по време на извънредна ситуация с други средства (като демонстрации, език на жестовете, посочване на местата, на които се намират инструкциите, на места за събиране, на мястото на спасителните съоръжения и на аварийните изходи), когато речевата комуникация не е възможно;
 - iv) степента, в която пълните инструкции за безопасност са били предоставени на пътниците на техния роден език или езици;

- v) езиците, на които могат да бъдат разпространени съобщенията при извънредна ситуация или при учение, за да бъдат дадени на пътниците най-важните указания и да бъде улеснена задачата на членовете на екипажа при оказването на помощ на пътниците;
- г) на борда на нефтените танкери, танкерите-химикаловози и танкерите-газовози, плаващи под знамето на държава-членка, капитанът, лицата от командния състав и лицата от редовия състав са способни да общуват помежду си на един или повече общи работни езици;
- д) са налице достатъчно средства за комуникация между кораба и бреговите власти; тези комуникации се осъществяват в съответствие с разпоредбите на глава V, правило 14, параграф 4 от SOLAS 74;
- е) когато осъществяват държавен пристанищен контрол в съответствие с Директива 95/21/ЕО, държавите-членки следят корабите, плаващи под знаме, различно от знамето на държава-членка, също да действат в съответствие с настоящия член.

Член 19

Признаване на свидетелствата

1. На морските лица, които не притежават свидетелствата, посочени в член 4, може да бъде разрешено да служат на кораби, плаващи под знамето на държава-членка, при условие че е взето решение за признаване на техните надлежни свидетелства съгласно процедурата, определена в параграфи 2 — 6 от настоящия член.

2. Държава-членка, която възнамерява да признае чрез потвърждаване надлежните свидетелства, издадени от трета държава на капитан, лице от командния състав или радиооператор, за да служат на кораби, плаващи под нейно знаме, представя мотивирано искане до Комисията за признаване на тази трета държава.

Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност, и с евентуалното участие на всяка заинтересована държава-членка, събира информацията, посочена в приложение II и извършва оценка на системите за подготовка и освидетелстване на третата държава, за която е представено искане за признаване, за да провери дали съответната държава отговаря на всички изисквания на Конвенцията STCW и дали са предприети съответните мерки за предотвратяване на измами във връзка със свидетелствата.

3. Комисията взема решението за признаване на трета държава в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 28, параграф 2, в срок от три месеца от датата на искането за признаване.

Ако бъде взето решение за признаване, то е валидно при спазване на разпоредбите на член 20.

Ако в предвидения в първа алинея срок не бъде взето решение за признаване на съответната трета държава, държавата-членка, която е представила искането, може да вземе решение за едностранно признаване на третата държава до вземането на решение в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 28, параграф 2.

4. Държава-членка може да вземе решение да потвърди свидетелствата, които са издадени от признатите от Комисията трети държави, по отношение на корабите, плаващи под нейно знаме, като взема предвид разпоредбите, които се съдържат в приложение II, точки 4 и 5.
5. Признаването на свидетелства, издадени от признати трети държави и публикувани в Официален вестник на Европейския съюз, серия С, преди 14 юни 2005 г., остава в сила.

Това признаване може да се използва от всички държави-членки, освен ако Комисията впоследствие го е оттеглила съгласно член 20.

6. Комисията изготвя и поддържа актуален списък на признатите трети държави. Списъкът се публикува в Официален вестник на Европейския съюз, серия С.
7. Независимо от член 5, параграф 6, държава-членка може, ако обстоятелствата го изискват, да разреши на морски лица да служат на борда на кораб, плаващ под нейно знаме, на длъжност, различна от тази на радиоофицер или радиооператор, освен при обстоятелства, предвидени от Правилника за радиосъобщенията, за период, който не надвишава три месеца, ако те притежават надлежно и валидно свидетелство, което трета държава е издала и потвърдила по изисквания начин, но което все още не е било потвърдено с оглед признаването му от заинтересованата държава-членка, с цел да го направи годно за служба на борда на корабите, плаващи под нейно знаме.

Осигурява се предоставянето при поискването им на документи, доказващи, че е било направено искане за потвърждение пред компетентните органи.

Член 20

Неспазване на изискванията на Конвенцията STCW

1. Независимо от критериите, посочени в приложение II, когато държава-членка счита, че призната трета държава вече не спазва изискванията на Конвенцията STCW, тя незабавно уведомява Комисията, като посочва основанията за това.

Комисията незабавно отнася въпроса до Комитета, посочен в член 28, параграф 1.

2. Независимо от критериите, посочени в приложение II, когато Комисията счита, че призната трета държава вече не спазва изискванията на Конвенцията STCW, тя незабавно уведомява държавите-членки, като посочва основанията за това.

Комисията незабавно отнася въпроса Комитета, посочен в член 28, параграф 1.

3. Когато държава-членка възнамерява да оттегли потвържденията на всички свидетелства, издадени от трета държава, тя незабавно информира Комисията и останалите държави-членки за намерението си, като посочва основанията за това.

4. Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност, извършва повторна оценка на признаването на съответната трета държава, за да провери дали тази държава няма пропуски по отношение на спазването на изискванията на Конвенцията STCW.

5. Когато са налице данни, които сочат, че конкретно морско учебно заведение вече не спазва изискванията на Конвенцията STCW, Комисията уведомява съответната държава, че признаването на издадените от нея свидетелства ще бъде оттеглено в двумесечен срок, освен ако не бъдат предприети мерки, с които да се гарантира спазването на всички изисквания на Конвенцията STCW.
6. Решението за оттегляне на признаването се взема в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 28, параграф 2, в срок от два месеца от датата на извършеното от държавата-членка съобщение.

Съответните държави-членки предприемат подходящи мерки за изпълнение на решението.

7. Потвържденията, които удостоверяват признаването на свидетелства, издадени в съответствие с разпоредбите на член 5, параграф 6 преди датата, на която е взето решението за оттегляне на признаването на третата държава, остават в сила. Морските лица, които притежават такива потвърждения, не могат да претендират за потвърждение, с което им се признава по-висока квалификация, освен ако по-високата квалификация се основава единствено на допълнителен плавателен стаж.

Член 21

Повторна оценка

1. Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност, редовно и най-малко веднъж на пет години, извършва повторна оценка на третите държави, които са признати съгласно процедурата, посочена в член 19, параграф 3, първа алинея, включително третите държави, посочени в член 19, параграф 6, за да провери дали те отговарят на съответните критерии, предвидени в приложение II, и дали са предприети съответните мерки за предотвратяване на измами във връзка със свидетелствата.

2. Комисията определя приоритетните критерии за оценка на трети държави въз основа на предоставените от държавния пристанищен контрол съгласно член 23 резултати, както и въз основа на предоставената от трети държави информация във връзка с докладите от независимите оценки съгласно раздел А-I/7 от Кодекса STCW.
3. Комисията предоставя на държавите-членки доклад за резултатите от оценката.

Член 22

Държавен пристанищен контрол

1. Всеки кораб без оглед на неговото знаме, освен видовете кораби, изключени съгласно член 2, когато се намират в пристанище на държава-членка, подлежи на държавен пристанищен контрол, осъществяван от надлежно оправомощени от тази държава-членка служители, за да се провери дали всички морски лица, служещи на борда, от които се изисква да притежават свидетелство в съответствие с Конвенцията STCW, притежават такова свидетелство или съответно привилегировано разрешение.
2. Когато осъществяват държавен пристанищен контрол съгласно настоящата директива, държавите-членки гарантират прилагането на всички относими разпоредби и процедури, установени в Директива 95/21/ЕО.

Член 23

Процедури на държавен пристанищен контрол

1. Без да се засягат разпоредбите на Директива 95/21/ЕО, държавният пристанищен контрол съгласно член 22, се ограничава до следното:
 - а) проверка дали всички морски лица, служещи на борда, които трябва да притежават свидетелство в съответствие с Конвенцията STCW, притежават надлежно свидетелство или валидно привилегировано разрешение, или представят документ, доказващ, че е била подадена молба за потвърждение, удостоверяващо признаването на свидетелството, до органите на държавата, под чието знаме плава корабът;
 - б) проверка дали броят и свидетелствата на морските лица, служещи на борда на кораба, са съобразени с изискванията за надеждно комплектоване на корабите с екипаж на органите на държавата, под чието знаме плава корабът.
2. Способността на морските лица на кораба да спазват нормите за вахтена служба, установени от Конвенцията STCW, се оценява в съответствие с част А на Кодекса STCW, ако има основателни причини да се смята, че тези норми не се спазват, тъй като е настъпило едно от следните събития:
 - а) корабът е претърпял сблъскване, заседнал е или се е отклонил от курса;
 - б) по време на пътуване, на котва или на кей корабът е осъществил изхвърляне на вещества, което е незаконно съгласно международна конвенция;
 - в) корабът, маневрирайки по неправилен или по опасен начин, не е спазил маршрутите за движение, приети от ИМО, или практики и процедури за безопасно корабоплаване;

- г) корабът в други отношения се експлоатира по начин, който представлява опасност за хора, имущество или за околната среда;
- д) дадено свидетелство е било получено чрез измама или лицето, което притежава свидетелство, не е същото, на което свидетелството първоначално е било издадено;
- е) корабът плава под знамето на държава, която не е ратифицирала Конвенцията STCW или капитанът, лице от командния състав или лице от редовия състав притежава свидетелство, издадено от трета държава, която не е ратифицирала Конвенцията STCW.

3. Независимо от проверката на свидетелството, в рамките на оценяването, предвидено в параграф 2, морските лица могат да бъдат задължени да покажат съответната компетентност на работното си място. Тази демонстрация може, по-специално, да се изразява в проверка на спазването на изискванията за работа, свързани с нормите за вахтена служба, и на способността на морските лица да реагират правилно при извънредни ситуации, като се има предвид тяхното ниво на компетентност.

Член 24

Задържане

Без да се засягат разпоредбите на Директива 95/21/ЕО, следните пропуски, доколкото служителят, осъществяващ държавния пристанищен контрол е установил, че те представляват опасност за хора, за имущество или за околната среда, са единственото основание съгласно настоящата директива, на базата което държава-членка може да задържи кораб:

- а) морските лица не притежават свидетелства, не притежават надлежни свидетелства или валидно привилегировано разрешение, или не представят документ, доказващ, че е била подадена молба за издаване на потвърждение, удостоверяващо признаването на свидетелството им, до органите на държавата, под чието знаме плава корабът;

- б) не са спазени приложимите изисквания на държавата, под чието знаме плава корабът за надеждно комплектоване на кораба с екипаж;
- в) правилата и организационните практики за вахтената служба на мостика или в машинното отделение не отговарят на изискванията, посочени за кораба от държавата, под чието знаме плава той;
- г) липса по време на вахта на лице, квалифицирано за работа с оборудването, необходимо за безопасността на корабоплаването, радиосъобщенията за целите на безопасността или за предотвратяване замърсяването на морето;
- д) не са доказани професионалните умения за изпълнение на задължения, възложени на морските лица, за да се гарантира безопасността на кораба и предотвратяване замърсяването на морето,;
- е) не е възможно да бъдат намерени достатъчно отпочинали и, във всяко друго отношение, годни за служба лица, за да осигурят първата вахта в началото на плаването и следващите вахти.

Член 25

Редовен мониторинг на спазването на изискванията

Без да се засягат правомощията на Комисията съгласно член 226 от Договора, Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност, проверява редовно и най-малко на всеки пет години дали държавите-членки спазват минималните изисквания, предвидени в настоящата директива.

Член 26

Доклади

1. Не по-късно от 14 декември 2008 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка, изготвен въз основа на подробен анализ и оценка на разпоредбите на Конвенцията STCW, нейното прилагане и придобитите нови знания относно връзката между безопасността и степента на подготовка на корабните екипажи.
2. Не по-късно от 20 октомври 2010 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за оценка, изготвен на базата на информацията, получена съгласно член 25.

В доклада Комисията анализира спазването на настоящата директива от държавите-членки и, когато е необходимо, прави предложения за допълнителни мерки.

Член 27

Изменение

1. Настоящата директива може да бъде изменяна от Комисията с оглед прилагането, за целите на настоящата директива, на последващи изменения в международните кодекси, посочени в член 1, точки 16, 17, 18, 23 и 24, които са влезли в сила.

Настоящата директива може също да бъде изменяна от Комисията с оглед прилагането, за целите на настоящата директива, на всички съответни изменения в общностното законодателство.

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 28, параграф 3.

2. Вследствие приемането на нови актове или протоколи към Конвенцията STCW, Съветът приема, въз основа на предложение на Комисията и като се съобразява с парламентарните процедури на държавите-членки и съответните процедури в рамките на ИМО, подробни правила за ратификация на тези нови актове или протоколи, като следи те да се прилагат еднообразно и едновременно във всички държави-членки.
3. Измененията на международните актове, посочени в член 1, точки 16, 17, 18, 21, 22 и 24, могат да бъдат изключени от приложното поле на настоящата директива съгласно член 5 от Регламент (ЕО) № 2099/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г. за създаване на Комитет по морската безопасност и предотвратяването на замърсяването от кораби (КМБПЗК)¹.

Член 28

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от Комитет по морската безопасност и предотвратяването на замърсяването от кораби (КМБПЗК), създаден с Регламент (ЕО) № 2099/2002.

¹ ОВ L 324, 29.11.2002 г., стр. 1.

2. При позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Срокът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на осем седмици.

3. При позоваване на настоящия параграф, се прилагат член 5а, параграфи 1 – 4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Член 29

Преходни разпоредби

Когато съгласно член 12 държава-членка пристъпи към преиздаване или продължаване на валидността на свидетелствата, които е издала първоначално съгласно разпоредбите, прилагани преди 1 февруари 1997 г., тя може, по своя преценка, да замени ограниченията за тонаж, посочени в първоначалните свидетелства, както следва:

- а) думите „ 200 или повече бруто регистър тона“ може да бъдат заменени с думите „с 500 или повече бруто тона“;
- б) думите „ 1 600 или повече бруто регистър тона“ може да бъдат заменени с думите „с 3 000 или повече бруто тона“.

Член 30

Санкции

Държавите-членки създават система от санкции за нарушения на националните разпоредби, приети съгласно членове 1, 3, 5, 7, 9 — 15, 17, 18, 19, 22, 23, 24 и 29, и приложения I и II, и вземат всички необходими мерки, за да гарантират прилагането на тези санкции.

Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

Член 31
Съобщаване

Държавите-членки незабавно съобщават на Комисията текстовете на всички разпоредби, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Комисията информира останалите държави-членки за тези разпоредби.

Член 32
Отмяна

Директива 2001/25/ЕО, изменена с директивите, изброени в приложение III, част А, се отменя, без да се засягат задълженията на държавите-членки относно сроковете за транспониране в националното право на директивите, посочени в приложение III, част Б.

Позоваванията на отменената директива се тълкуват като позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение IV.

Член 33
Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестника на Европейския съюз.

Член 34
Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ОБУЧЕНИЕ НА КОНВЕНЦИЯТА STCW, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 3

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

1. Правилата, посочени в настоящото приложение, се допълват от задължителните разпоредби, които се съдържат в част А на Кодекса STCW, с изключение на глава VIII, правило VIII/2.

Всяко позоваване на изискване в правилата представлява също и позоваване на съответния раздел от част А на Кодекса STCW.

2. Държавите-членки гарантират, че морските лица притежават подходящи езикови умения, както е определено в раздели А-II/1, А-III/1, А-IV/2 и А-II/4 от Кодекса STCW, които да им дават възможност да изпълняват своите конкретни задължения на кораб, плаващ под знамето на приемащата държава-членка.
3. Част А от Кодекса STCW съдържа норми за компетентност, на които се изисква да отговарят кандидатите с оглед издаване или продължаване валидността на свидетелствата за компетентност съгласно разпоредбите на Конвенцията STCW. За да бъде уточнена връзката, която съществува между разпоредбите на глава VII относно издаването на алтернативни свидетелства и разпоредбите на глави II, III и IV относно издаването на свидетелствата, уменията, посочени в нормите за компетентност, са обособени по подходящ начин в седем функции, а именно:

1. корабоводене;
2. обработка и поддръждане на товара;
3. управление експлоатацията на кораба и грижа за лицата на борда;
4. морско инженерство;
5. електрооборудване, електронна апаратура и системи за управление;
6. техническа поддръжка и ремонт;
7. радиосъобщения,

като нивата на отговорност са следните:

1. управленско ниво;
2. експлоатационно ниво;
3. поддържащо ниво.

Функциите и нивата на отговорност се посочват в подзаглавията, които предхождат таблиците за нормите за компетентност, уточнени в глави II, III и IV на част А от Кодекса STCW.

ГЛАВА II

КАПИТАН И ПАЛУБНА КОМАНДА

Правило II/1

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на отговорните за навигационна вахта лица от командния състав на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона

1. Всяко отговорно за навигационна вахта лице от командния състав , което служи на борда на морски кораб с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона, притежава надлежно свидетелство.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 18 години;
 - 2.2. има одобрен плавателен стаж с продължителност, не по-малка от една година в рамките на одобрена програма за обучение, включваща обучение на борда, което отговаря на изискванията на раздел А-II/1 от Кодекса STCW и е отразено в одобрен дневник за практическа подготовка, или има одобрен плавателен стаж, не по-малък от три години;
 - 2.3. е изпълнявал, в период не по-малък от шест месеца, по време на задължителния плавателен стаж, задължения по вахтената служба на мостика под наблюдението на капитана или на квалифицирано лице от командния състав;
 - 2.4. отговаря на приложимите изисквания на правилата от глава IV, в зависимост от случая, по отношение изпълнението на възложените задължения по радиослужба в съответствие с Правилника за радиосъобщенията.
 - 2.5. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-II/1 на Кодекса STCW.

Правило II/2

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на капитани и старши помощник-капитани на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона

Капитан и старши помощник-капитан на кораби с тонаж, равен или по-голям от 3 000 тона

1. Всеки капитан или старши помощник-капитан на морски кораб с тонаж, равен или по-голям от 3 000 бруто тона, притежава надлежно свидетелство.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. отговаря на изискванията за издаване на свидетелства за отговорните за навигационната вахта лица от командния състав на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона, и има одобрен плавателен стаж на тази длъжност с продължителност:
 - 2.1.1. не по-малко от 12 месеца за свидетелството за старши помощник-капитан и
 - 2.1.2. не по малко от 36 месеца за свидетелството за капитан; все пак, тази продължителност може да бъде намалена на не по-малко от 24 месеца, когато кандидатът има плавателен стаж като старши помощник-капитан в продължение на не по-малко от 12 месеца;
 - 2.2. е преминал одобрено образование и обучение и да отговаря на нормите за компетентност, уточнени в раздел А-II/2 от Кодекса STCW за капитаните и старши помощник-капитаните на кораби с тонаж, равен или по-голям от 3 000 бруто тона.

Капитан и старши помощник-капитан на кораби с тонаж между 500 и 3 000 бруто тона

3. Всеки капитан или старши помощник-капитан на морски кораб с тонаж между 500 и 3 000 бруто тона притежава надлежно свидетелство.

4. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 4.1. отговаря на изискванията относно издаването на свидетелство за отговорни за навигационната вахта лица от командния състав на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона;
 - 4.2. за свидетелството за капитан, отговаря на изискванията за отговорни за навигационната вахта лица от командния състав на кораби с тонаж, равен или по-голям от 500 бруто тона и доказва, че има одобрен плавателен стаж на тази длъжност с продължителност, не по-малка от 36 месеца; все пак, тази продължителност може да бъде намалена на не по-малко от 24 месеца, когато кандидатът има плавателен стаж като старши помощник-капитан в продължение на не по-малко от 12 месеца;
 - 4.3. е завършил одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-II/2 от Кодекса STCW за капитаните и старши помощник-капитаните на кораби с тонаж между 500 и 3 000 бруто тона.

Правило II/3

Минимални задължителни изисквания за издаване на свидетелства на отговорни за навигационната вахта лица от командния състав и капитани на кораби с тонаж, по-малък от 500 бруто тона

Кораби, които не осъществяват крайбрежни плавания

1. Отговорно за навигационната вахта лице от командния състав, което служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, който не осъществява крайбрежни плавания, притежава надлежно свидетелство за корабите с тонаж от 500 и повече бруто тона.

2. Капитан, който служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, който не осъществява крайбрежни плавания, притежава надлежно свидетелство за корабите с тонаж между 500 и 3 000 бруто тона.

Кораби, осъществяващи крайбрежни плавания

Отговорни за навигационната вахта лица от командния състав 3. Всяко отговорно за навигационната вахта лице от командния състав, което служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващ крайбрежни плавания, притежава надлежно свидетелство.

4. Всеки кандидат за свидетелство за отговорно за навигационната вахта лице от командния състав, което служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващ крайбрежни плавания:

- 4.1. е навършил най-малко 18 години;

- 4.2. е преминал:

- 4.2.1. специално обучение, включващо подходящ плавателен стаж с достатъчна продължителност, който се изисква от съответната администрация; или

- 4.2.2. одобрен плавателен стаж с продължителност не по-малко от три години като член на палубната команда;

- 4.3. отговаря на приложимите изисквания на правилата на глава IV, а именно, за изпълнение на възложените задължения по радиослужба в съответствие с Правилника за радиосъобщенията;

- 4.4. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-II/3 на Кодекса STCW за отговорни за навигационната вахта лица от командния състав на морски кораби с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващи крайбрежни плавания.

Капитан

5. Капитан, който служи на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващ крайбрежни плавания, притежава надлежно свидетелство.
6. Всеки кандидат за свидетелство за капитан на морски кораб с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващ крайбрежни плавания :
 - 6.1. е навършил най-малко 20 години;
 - 6.2. има одобрен плавателен стаж с продължителност, не по-малко от 12 месеца като отговорно за навигационната вахта лице от командния състав;
 - 6.3. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-II/3 на Кодекса STCW за капитани на морски кораби с тонаж, по-малък от 500 бруто тона, осъществяващи крайбрежни плавания.
7. Привилегировани разрешения

Ако прецени, че размерите на даден кораб и условията на плаване са такива, че прилагането на всички изисквания на настоящото правило и на раздел А-II/3 от Кодекса STCW не е нито разумно, нито възможно на практика, Администрацията може в съответната степен да освободи капитана и отговорното за навигационната вахта лице от командния състав на борда на такъв кораб или на такава категория кораби от някои от тези изисквания, като държи сметка за сигурността на всички кораби, които биха могли да плават в същите води.

Правило II/4

Минимални задължителни изисквания за издаване на свидетелства на лица от редовия състав, носещи навигационна вахта

1. Всяко лице от редовия състав, носещо навигационна вахта на кораб с тонаж от 500 или повече бруто тона, който не е стажант или моряк без правоспособност, притежава съответно свидетелство, за да изпълнява тези функции.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 16 години;
 - 2.2. е преминал:
 - 2.2.1. одобрен плавателен стаж, включително не по-малко от шест месеца обучение и професионален опит; или
 - 2.2.2. специално обучение на борда на кораб или преди качване на борда, което включва плавателен стаж с одобрена продължителност не по-малко от два месеца;
 - 2.3. отговаря на нормите за компетентност, уточнени в раздел А-II/4 на Кодекса STCW.
3. Плавателният стаж, обучението и професионалният опит, които се изискват по точки 2.2.1. и 2.2.2., се отнасят до функциите, свързани с вахтената служба и включват изпълнението на задължения под прякото наблюдение на капитана, отговорното за навигационната вахта лице от командния състав или на квалифицирано лице от редовия състав.
4. Държава-членка може да приеме, че морските лица отговарят на изискванията на настоящото правило, ако те са служили на съответна длъжност в палубната команда не по-малко от една година, в рамките на петте години, предхождащи влизането в сила на Конвенцията STCW за съответната държава-членка.

ГЛАВА III

МАШИННА КОМАНДА

Правило III/1

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на
вахтени механици в машинно
отделение с обслужване или дежурни механици в машинно отделение
с периодично безвахтено обслужване

1. Всеки вахтен механик в наблюдавано машинно отделение или дежурен механик в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване, на борда на морски кораб с пропусивна мощност 750 или повече kW, притежава надлежно свидетелство.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най.малко 18 години;
 - 2.2. има плавателен стаж с продължителност не по-малко от шест месеца в машинно отделение в съответствие с раздел А-III/1 от Кодекса STCW;
 - 2.3. е преминал одобрено образование и обучение по програма с продължителност не по-малка от 30 месеца, включваща обучение на борда, отразено в одобрен дневник за практическа подготовка и отговаря на нормите за компетентност на раздел А-III/1 от Кодекса STCW.

Правило III/2
Задължителни минимални изисквания за
издаване на свидетелства на главен механик
или втори механик на кораби с пропульсивна мощност от
3 000 и повече kW

1. Всеки главен механик и всеки втори механик на морски кораб с пропульсивна мощност от 3 000 и повече kW, притежава надлежно свидетелство.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. отговаря на изискванията за издаване на свидетелството за вахтен механик и:
 - 2.1.1. за свидетелството за втори механик, има одобрен плавателен стаж с продължителност от не по-малко от 12 месеца като стажант механик или механик, и
 - 2.1.2. за свидетелството за главен механик, има одобрен плавателен стаж с продължителност от не по-малко от 36 месеца, от които най-малко 12 месеца на отговорна длъжност като механик при наличие на квалификация, необходима за заемане на длъжността втори механик;
 - 2.2. е преминал одобрено образование и обучение и отговаря на нормите за компетентност, уточнени в раздел А-III/2 на Кодекса STCW.

Правило III/3

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на главен механик или втори механик на кораби с пропульсивна мощност между 750 и 3 000 kW

1. Всеки главен механик и втори механик на морски кораб с пропульсивна мощност между 750 и 3 000 kW притежава надлежно свидетелство.
2. Всеки кандидат за свидетелство
 - 2.1. отговаря на изискванията за издаване на свидетелство за вахтен механик и:
 - 2.1.1. за свидетелството за втори механик, има одобрен плавателен стаж с продължителност от не по-малко от 12 месеца като стажант-механик или механик; и
 - 2.1.2. за свидетелството за главен механик, има одобрен плавателен стаж с продължителност от не по-малко от 24 месеца, от които най-малко 12 месеца при наличие на квалификация, необходима за заемане на длъжността втори механик;
 - 2.2. е преминал одобрено образование и обучение, и отговаря на нормите за компетентност, уточнени в раздел А-III/3 на Кодекса STCW.
3. Всеки механик, квалифициран да служи като втори механик на кораби с пропульсивна мощност от 3 000 или повече kW, може да служи като главен механик на кораби с пропульсивна мощност по-малка от 3 000 kW, при условие че има най-малко 12 месеца одобрен плавателен стаж на отговорна длъжност като механик и че неговото свидетелство е съответно потвърдено.

Правило III/4

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на
лице от редовия състав от вахтения персонал в
машинно отделение с обслужване или на лице от редовия състав в машинно отделение
с периодично безвахтено обслужване

1. Всяко лице то редовия състав от вахтения персонал в машинно отделение с обслужване или лице от редовия състав в машинно отделение с периодично безвахтено обслужване на борда на морски кораб с пропульсивна мощност от 750 или повече kW, който не е стажант или общ моряк без правоспособност, притежава съответно свидетелство за изпълнението на такива функции.
2. Всеки кандидат за свидетелство:
 - 2.1. е навършил най-малко 16 години;
 - 2.2. е преминал:
 - 2.2.1. одобрен плавателен стаж, включващ не по-малко от шест месеца обучение и професионален опит, или
 - 2.2.2. специално обучение на борда на кораба или преди качване на борда или, което включва одобрен плавателен стаж с продължителност от не по-малко от два месеца;
 - 2.3. да отговаря на нормите за компетентност, уточнени в раздел А-III/4 на Кодекса STCW.
3. Плавателният стаж, обучението и опитът, които се изискват по точки 2.2.1. и 2.2.2., са свързани с функциите по вахтената служба в машинно отделение и включват изпълнение на задължения под прекия контрол на квалифициран механик или на квалифицирано лице от редовия състав.

4. Държава-членка може да приеме, че морските лица отговарят на изискванията на настоящото правило, ако са служили на съответната длъжност в машинно отделение в продължение на не по-малко от една година през петте години, предхождащи влизането в сила на Конвенцията STCW по отношение на тази държава-членка.

ГЛАВА IV

РАДИОСВРЪЗКИ И РАДИОСПЕЦИАЛИСТИ

Обяснителна бележка

Задължителните разпоредби относно носенето на радиовахта са изложени в Правилника за радиосъобщенията и в SOLAS 74, така както е изменена. Разпоредби относно техническото обслужване на радиооборудването са установени в SOLAS 74, така както е изменена, и в насоките, приети от Международната морска организация.

Правило IV/1

Прилагане

1. С изключение на точка 2, разпоредбите на настоящата глава се прилагат по отношение на радиоспециалисти на кораб, експлоатиран в рамките на Световната морска система за бедствие и безопасност (СМСББ) по начина, предписан от SOLAS 74, така както е изменена
2. От радиоспециалистите, за които не се изисква да спазват разпоредбите на глава IV на SOLAS 74 относно СМСББ, не се изисква да спазват разпоредбите на настоящата глава. Необходимо е обаче радиоспециалистите да спазват Правилника за радиосъобщенията. Администрацията гарантира, че надлежните свидетелства, които се изискват съгласно Правилника за радиосъобщенията, са издадени или признати по отношение на тези радиоспециалисти.

Правило IV/2

Задължителни минимални изисквания за издаване на свидетелства на радиоспециалисти за СМСББ

1. Всяко лице със задължения по радиослужба на борда на кораб, задължен да участва в СМСББ, притежава надлежно свидетелство за СМСББ, издадено или признато от Администрацията в съответствие с разпоредбите на Правилника за радиосъобщенията.
2. Освен това всеки кандидат за освидетелстване съгласно настоящото правило с оглед работа на кораб, от който, съгласно SOLAS 74, така както е изменена, се изисква да бъде снабден с радиосредства:
 - 2.1. е навършил най-малко 18 години; и
 - 2.2. е завършил одобрено образование и обучение, и отговаря на нормите за компетентност, посочени в раздел А-IV/2 от Кодекса STCW.

ГЛАВА V

СПЕЦИАЛНИ ИЗИСКВАНИЯ ОТНОСНО ОБУЧЕНИЕТО НА ПЕРСОНАЛА НА НЯКОИ ВИДОВЕ КОРАБИ

Правило V/1

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните,
лицата от командния състав и лицата от редовия състав на танкери

1. Лицата от командния състав и лицата от редовия състав, на които са възложени специфични задължения и отговорности относно товара или оборудването на танкерите, освен обучението, изисквано по правило VI/1, са преминали на сушата одобрен курс по противопожарна безопасност и са преминали:

- 1.1. одобрен плавателен стаж с продължителност от не по-малко от три месеца на танкер, за да придобият достатъчно знания за практиките по безопасна експлоатация; или
- 1.2. одобрен курс за подготовка за работа на танкер, обхващащ най-малко програмата за този курс, дадена в раздел A-V/1 на Кодекса STCW.

Все пак, Администрацията може да приеме период на плавателен стаж под наблюдение, по-кратък от предписания в точка 1.1, при условие че:

- 1.3. продължителността на така приетия период е не по-малка от един месец;
 - 1.4. танкерът е с тонаж по-малък от 3 000 бруто тона;
 - 1.5. продължителността на всяко плаване, което извършва танкерът през този период, не надвишава 72 часа;
 - 1.6. експлоатационните характеристики на танкера и броят на плаванията и товаренето, осъществявани през този период, дават възможност да се придобие същото ниво на знания и опит.
2. Капитаните, главните механици, старши помощник-капитаните и вторите механици, както и всяко лице, което отговаря пряко за товаренето, разтоварването и предпазните мерки, които следва да бъдат взети по време на превоза или боравенето с товарите, освен на изискванията по точка 1.1. или 1.2. отговарят и на следните изисквания:
 - 2.1. имат опит, съответстващ на задълженията, които изпълняват на вида танкер, на който служат; и
 - 2.2. преминали са одобрена програма за специализирано обучение, обхващащо най-малко предметите, изброени в раздел A-V/1 на Кодекса STCW, съответстващи на задълженията, които изпълняват на нефтения танкер, на танкера-химикаловоз или танкера-газовоз, на който служат.

3. През двете години след влизането в сила на Конвенцията STCW по отношение на дадена държава-членка, може да се приеме, че морските лица отговарят на изискванията на точка 2.2., ако са изпълнявали подходящи функции на борда на съответния вид танкер в продължение на не по-малко от една година през петте предходни години.
4. Администрацията гарантира, че надлежно свидетелство се издава на капитаните и лицата от командния състав, които притежават необходимата квалификация по точки 1 или 2, в зависимост от случая, или че съществуващо свидетелство се потвърждава по съответния ред. Всяко лице от редовия състав, който притежава необходимата квалификация, се освидетелства по съответния ред.

Правило V/2

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните, лицата от командния състав и лицата от редовия състав и другия персонал на ро-ро пътнически кораби

1. Настоящото правило се прилага по отношение на капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав и другия персонал, работещи на борда на ро-ро пътническите кораби, които извършват международни плавания. Администрацията определя дали тези изисквания следва да се прилагат по отношение на персонала, служещ на борда на ро-ро пътническите кораби, които осъществяват вътрешни плавания.
2. Преди да им бъдат възложени задължения на ро-ро пътнически кораб, морските лица са завършили обучението, изисквано по точки 4 — 8 в съответствие с техните длъжности, задължения и отговорности.

3. Морските лица, от които се изисква да са преминали обучението в съответствие с точки 4, 7 и 8, през интервали, ненадвишаващи пет години, получават подходящо обучение за опресняване на техните знания или от тях се изисква да представят доказателство за съответствие с необходимите норми на компетентност през предходните пет години.
4. Капитаните, лицата от командния състав и другите членове на екипажа, определени в списъка на екипажа за оказване на помощ на пътниците при извънредни ситуации с пътническите кораби, са завършили обучение, свързано с управлението на неорганизиранни групи хора, посочено в раздел A-V/2, точка 1 на Кодекса STCW.
5. Капитаните, лицата от командния състав и другите членове на екипажа, на които са възложени специфични задължения и отговорности на ро-ро пътническите кораби, са преминали обучението за запознаване, посочено в раздел A-V/2, точка 2 на Кодекса STCW.
6. Лицата от персонала, непосредствено обслужващи пътниците в помещенията, предназначени за пътници на борда на ро-ро пътническите кораби, са преминали обучението в областта на безопасността, посочено в раздел A-V/2, точка 3 на Кодекса STCW.
7. Капитаните, старши помощник-капитаните, главните механици, вторите механици и всяко лице, определено като пряко отговорно за качването и слизането на пътниците, за товаренето, разтоварването или за укрепването на товара, или за затваряне на отворите на корпуса на ро-ро пътническите кораби, са преминали одобрено обучение в областта на безопасността на пътниците и товарите и целостта на корпуса, посочено в раздел A-V/2, точка 4 на Кодекса STCW.

8. Капитаните, старши помощник-капитаните, главните механици, вторите механици и всяко лице, отговарящо за сигурността на пътниците при извънредни ситуации на ро-ро пътническите кораби, са преминали одобрено обучение в областта на управление на кризисни ситуации и човешко поведение, посочено в раздел А-V/2, точка 5 на Кодекса STCW.
9. Администрацията гарантира издаването на документ, удостоверяващ преминалото обучение на всяко лице, признато за квалифицирано съгласно разпоредбите на настоящото правило.

Правило V/3

Задължителни минимални изисквания относно обучението и квалификацията на капитаните, лицата от командния състав, лицата от редовия състав и други лица, служещи на борда на пътнически кораби, с изключение на ро-ро пътнически кораби

1. Настоящото правило се прилага по отношение на капитани, лицата от командния състав, лицата от редовия състав и други лица, служещи на борда на пътнически кораби, с изключение на ро-ро пътнически кораби, извършващи международни плавания. Администрацията определя дали тези изисквания следва да се прилагат по отношение на персонала на пътнически кораби, извършващи вътрешни плавания.
2. Преди да им бъдат възложени задължения на борда на пътнически кораб, морските лица са завършили обучението, предписано в точки 4 — 8, в съответствие с техните длъжности, задължения и отговорности.

3. Морските лица, от които се изисква да са завършили обучението в съответствие с точки 4, 7 и 8, през интервали, ненадвишаващи пет години, преминават подходящо обучение за опресняване на техните знания или от тях се изисква да представят доказателства за съответствие на необходимите норми на компетентност през предходните пет години.
4. Персоналът, определен в списъците на екипажа за оказване на помощ на пътниците при извънредни ситуации на борда на пътнически кораб, е завършил обучение, свързано с управлението на пътници, посочено в раздел А-V/3, точка 1 на Кодекса STCW.
5. Капитаните, лицата от командния състав и другите членове на екипажа, на които са възложени специфични задължения и отговорности на борда на пътнически кораби, са преминали обучението за запознаване, посочено в раздел А-V/ 3, точка 2 на Кодекса STCW.
6. Лицата от персонала, непосредствено обслужващи пътниците в помещенията, предназначени за пътници на борда на пътническите кораби, са преминали обучението в областта на безопасността, посочено в раздел А-V/ 3, точка 3 на Кодекса STCW.
7. Капитаните, старши помощник-капитаните и всяко лице, определено като пряко отговорно за качването и слизането на пътниците, са преминали одобрено обучение в областта на безопасността на пътниците, посочено в раздел А-V/ 3, точка 4 на Кодекса STCW.

8. Капитаните, старши помощник-капитаните, главните механици, вторите механици и всяко лице, отговарящо за сигурността на пътниците при извънредни ситуации на борда на пътническите кораби, са преминали одобрено обучение по управление на кризисни ситуации и човешко поведение, посочено в раздел А-V/ 3, точка 5 на Кодекса STCW.
9. Администрацията гарантира издаването на документ, удостоверяващ преминалото обучение на всяко лице, признато за квалифицирано съгласно разпоредбите на настоящото правило.

ГЛАВА VI

ФУНКЦИИ ПРИ ИЗВЪНРЕДНИ СИТУАЦИИ, ПО БЕЗОПАСНОСТ НА ТРУДА, МЕДИЦИНСКИ ГРИЖИ И ОЦЕЛЯВАНЕ НА МОРЕ

Правило VI/1

Задължителни минимални изисквания за запознаване,
основно обучение и инструкции по безопасност за всички морски лица.

Морските лица са запознати и получават основно обучение или инструкции по безопасност в съответствие с раздел А-VI/1 от Кодекса STCW и отговарят на съответните норми за компетентност, посочени там.

Правило VI/2

Задължителни минимални изисквания за издаването на свидетелство за работа със спасителни средства, дежурни лодки и бързоходни дежурни лодки

1. Всеки кандидат за свидетелството за работа със спасителни средства, различни от бързоходните дежурни лодки:
 - 1.1. е навършил най-малко 18 години;
 - 1.2. има одобрен плавателен стаж не по-малък от 12 месеца или е преминал одобрен курс на обучение и да има одобрен плавателен стаж, не по-малък от шест месеца;
 - 1.3. отговаря на нормите за компетентност за получаване на удостоверение за работа със спасителни средства и дежурни лодки, посочени в точки 1 — 4 на раздел A-VI/2 от Кодекса STCW.
2. Всеки кандидат за свидетелство за работа с бързоходни дежурни лодки:
 - 2.1. притежава свидетелство за работа със спасителни средства и дежурни лодки, различни от бързоходните дежурни лодки;
 - 2.2. е преминал одобрен курс на обучение;
 - 2.3. отговаря на нормите за компетентност за получаването на свидетелството за работа с бързоходни дежурни лодки, посочени в точки 5 — 8 на раздел A-VI/2 от Кодекса STCW.

Правило VI/3

Задължителни минимални изисквания за обучение по противопожарна подготовка по разширена програма

1. Морските лица, определени да ръководят противопожарните операции, са преминали успешно обучение по противопожарна подготовка по разширена програма, което набляга по-специално на организацията, тактиката и управлението, в съответствие с разпоредбите на раздел A-VI/3 на Кодекса STCW и отговарят на нормите за компетентност, уточнени там.
2. Ако обучението по противопожарна подготовка – разширена програма не е включено в квалификацията, която се изисква за получаване на съответното свидетелство, се издава, според случая, специално удостоверение или документ, доказващ, че притежателят е преминал курс на обучение по противопожарна подготовка по разширена програма.

Правило VI/4

Задължителни минимални изисквания по първа медицинска помощ и медицински грижи

1. Морските лица, определени да оказват първа медицинска помощ на борда на кораб, отговарят на нормите за компетентност за оказване на първа медицинската помощ, посочени в раздел A-VI/4, точки 1, 2 и 3 на Кодекса STCW.
2. Морските лица, определени да отговарят за медицинските грижи на борда, отговарят на нормите за компетентност по медицински грижи, посочени в раздел A-VI/4, точки 4, 5 и 6 на Кодекса STCW.
3. Ако обучението в областта на първа медицинска помощ и медицински грижи не е включено в квалификацията, която се изисква за получаване на съответното свидетелство, в зависимост от случая, се издава специално удостоверение или документ, доказващ, че притежателят е преминал курс на обучение по първа медицинска помощ и медицински грижи.

ГЛАВА VII

АЛТЕРНАТИВНО ОСВИДЕТЕЛСТВАНЕ

Правило VII/1

Издаване на алтернативни свидетелства

1. Независимо от изискванията за издаването на свидетелствата, изложени в глави II и III от настоящото приложение, държавите-членки могат да решат да издават или да разрешат да бъдат издавани свидетелства, различни от тези, посочени в правилата на тези глави, стига да бъдат налице следните условия:
 - 1.1. свързаните функции и нива на отговорност, които са посочени в свидетелствата или в потвържденията, са избрани измежду и са същите като посочените в раздели A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4 и A-IV/2 на Кодекса STCW;
 - 1.2. кандидатите са преминали одобрено образование и обучение и отговарят на изискванията за нормите за компетентност, представени в съответните раздели на Кодекса STCW и посочени в раздел A-VII/1 на този кодекс, за функциите и нивата, посочени в свидетелствата и потвържденията;
 - 1.3. кандидатите имат одобрен плавателен стаж, подходящ за изпълнението на функциите и за нивата, които ще бъдат посочени в свидетелството. Минималната продължителност на плавателния стаж е еднаква с продължителността на плавателния стаж, предписан в глави II и III от настоящото приложение. Все пак минималната продължителност на плавателния стаж не трябва да бъде по-малка от тази, предписана в раздел A-VII/2 на Кодекса STCW;

- 1.4. кандидатите за свидетелство, които изпълняват функции по корабоводене на експлоатационно ниво, отговарят на приложимите изисквания на правилата на глава IV, когато е уместно, за да изпълняват задълженията по радиослужба в съответствие с Правилника за радиосъобщенията;
- 1.5. свидетелствата се издават в съответствие с изискванията на член 11 и на разпоредбите, установени в глава VII на Кодекса STCW.
2. Не се издават свидетелства въз основа на настоящата глава, ако държавата-членка не е съобщила на Комисията необходимата съгласно Конвенцията STCW информация .

Правило VII/2

Освидетелстване на морските лица

Всички морски лица, които изпълняват функция или съвкупност от функции, посочени в таблиците А-II/1, А-II/2, А-II/3 или А-II/4 от глава II или в таблиците А-III/1, А-III/2, А-III/4 на глава III или А-IV/2 на глава IV на Кодекса STCW, притежават надлежно свидетелство.

Правило VII/3

Принципи, уреждащи издаването на алтернативни свидетелства

1. Всяка държава-членка, която реши да издава или да разреши издаването на алтернативни свидетелства, следи за спазването на следните принципи:
 - 1.1. система за издаване на алтернативни свидетелства може да бъде въведена, единствено ако тя гарантира степен на безопасност по море и има превантивен ефект по отношение на замърсяването, най-малкото равностойни на тези, осигурени от другите глави;

- 1.2. всяко правило за издаване на алтернативни свидетелства съгласно настоящата глава предвижда взаимозаменяемост на тези свидетелства и свидетелствата, издадени съгласно другите глави.
2. Принципът на взаимозаменяемостта по точка 1 гарантира, че:
 - 2.1. морските лица, освидетелствани съгласно правилата на глава II и/или глава III и морските лица, освидетелствани съгласно глава VII, могат да служат на кораби с традиционна или друга форма на организация;
 - 2.2. морските лица не са обучени за специфичните правила и организационни практики на борда по начин, който вреди на упражняването на техните способности на друго място.
3. При издаването на свидетелства съгласно разпоредбите на настоящата глава се вземат предвид следните принципи:
 - 3.1. издаването на алтернативни свидетелства, само по себе си, не се използва за:
 - 3.1.1. намаляване броя на членовете на екипажа;
 - 3.1.2. уронване престижа на професията или намаляване на квалификацията на морските лица, или
 - 3.1.3. оправдаване възлагането на комбинирани задължения на лица от командния състав, отговарящи за вахтата, на палубата и в машинното отделение на един и същи притежател на свидетелство през една и съща вахтена служба;
 - 3.2. лицето, което командва кораба, се назначава на длъжност капитан, като правният статус и правомощия на капитана и другите лица не са отрицателно засегнати от прилагането на система за алтернативно освидетелстване.
4. Принципите, установени в точки 1 и 2, гарантират запазването на компетентността и на помощник-капитаните и на механиците.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

КРИТЕРИИ ЗА ПРИЗНАВАНЕ НА ТРЕТИ ДЪРЖАВИ, КОИТО СА ИЗДАЛИ СВИДЕТЕЛСТВО ИЛИ ПОД ЧИЙТО КОНТРОЛ Е ИЗДАДЕНО СВИДЕТЕЛСТВО СЪГЛАСНО ЧЛЕН 19, ПАРАГРАФ 2

1. Третата държава трябва да е страна по конвенцията STCW.
2. Третата държава трябва да е определена от Комитета по морска безопасност като държава, която е доказала, че изцяло и напълно прилага разпоредбите на конвенцията STCW.
3. Комисията, подпомагана от Европейската агенция за морска безопасност и с евентуалното участие на съответната държава-членка, трябва да е потвърдила чрез всички необходими мерки, които могат да включват проверка на съоръжения и процедури, че напълно се спазват изискванията относно нормите на компетентност, издаването и потвърждението на свидетелства и воденето на регистри, както и че е създадена система за норми за качеството съгласно правило I/8 от Конвенцията STCW.
4. Държавата-членка е в процес на договаряне със съответната трета държава на ангажимент за бързо уведомяване за всяка съществена промяна в правилата относно обучението и освидетелстването в съответствие с Конвенцията STCW.

5. Държавата-членка е въвела мерки, с които се гарантира, че морските лица, които представят за признаване свидетелства за функции на управленско ниво, имат подходящи знания в областта на морското законодателство на държавата-членка, които имат значение за функциите, които им е разрешено да изпълняват.
6. Ако държава-членка желае да допълни оценката за съответствие на трета държава чрез оценяване на някои институти за морска подготовка, тя действа съгласно разпоредбите на раздел А-I/6 от Кодекса STCW.

Част Б

Срокове за транспониране в националното право
(посочени в член 32)

Директива	Срок за транспониране
2002/84/ЕО	23 ноември 2003 г.
2003/103/ЕО	14 май 2005 г.
2005/23/ЕО	29 септември 2005 г.
2005/45/ЕО	20 октомври 2007 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Таблица на съответствието

Директива 2001/25/ЕО	Настоящата директива
Член 1	Член 1
Член 2, уводна част	Член 2, уводна част
Член 2, първо – четвърто тирета	Член 2, букви а) – г)
Членове 3 – 7	Членове 3 – 7
Член 7а	Член 8
Член 8	Член 9
Член 9, параграф 1, уводна част	Член 10, параграф 1, първа алинея, уводна част
Член 9, параграф 1, букви а) и б)	Член 10, параграф 1, първа алинея, букви а) и б)
Член 9, параграф 1, буква в), първо изречение	Член 10, параграф 1, първа алинея, буква в)
Член 9, параграф 1, буква в), второ изречение	Член 10, параграф 1, втора алинея
Член 9, параграф 1, буква г)	Член 10, параграф 1, първа алинея, буква г)
Член 9, параграфи 2 и 3	Член 10, параграфи 2 и 3
Член 10	Член 11
Член 11	Член 12
Член 12	Член 13
Член 13	Член 14
Член 14	Член 15
Член 15	Член 16

Член 16, параграф 1, уводна част	Член 17, параграф 1, уводна част
Член 16, параграф 1, първо – четвърто тирета	Член 17, параграф 1, букви а) – г)
Член 16, параграф 2, уводна част	Член 17, параграф 2, уводна част
Член 16, параграф 2, буква а), точки 1 и 2	Член 17, параграф 2, буква а), i) и ii)
Член 16, параграф 2, букви б) и в)	Член 17, параграф 2, букви б) и в)
Член 16, параграф 2, буква г), точки 1 и 2	Член 17, параграф 2, буква г), i) и ii)
Член 16, параграф 2, буква г), точка 3, i) и ii)	Член 17, параграф 2, буква г), iii), първо и второ тирета
Член 16, параграф 2, буква д)	Член 17, параграф 2, буква д)
Член 16, параграф 2, буква е), точки 1 – 5	Член 17, параграф 2, буква е), i) – v)
Член 16, параграф 2, буква ж)	Член 17, параграф 2, буква ж)
Член 17	Член 18
Член 18, параграфи 1 и 2	-
Член 18, параграф 3, уводна част	Член 19, параграф 1
Член 18, параграф 3, буква а)	Член 19, параграф 2
Член 18, параграф 3, буква б)	Член 19, параграф 3, първа алинея
Член 18, параграф 3, буква в)	Член 19, параграф 3, втора алинея
Член 18, параграф 3, буква г)	Член 19, параграф 4
Член 18, параграф 3, буква д)	Член 19, параграф 5
Член 18, параграф 3, буква е)	Член 19, параграф 6
Член 18, параграф 4	Член 19, параграф 7
Член 18а, параграф 1, първо и второ изречения	Член 20, параграф 1, първа и втора алинеи
Член 18а, параграф 2, първо и второ изречения	Член 20, параграф 2, първа и втора алинеи

Член 18а, параграфи 3 – 5	Член 20, параграфи 3 – 5
Член 18а, параграф 6, първо и второ изречение	Член 20, параграф 6, първа и втора алинея
Член 18а, параграф 7	Член 20, параграф 7
Член 18б	Член 21
Член 19	Член 22
Член 20, параграф 1, уводна част	Член 23, параграф 1, уводна част
Член 20, параграф 1, първо и второ тирета	Член 23, параграф 1, букви а) и б)
Член 20, параграф 2, уводна част	Член 23, параграф 2, уводна част
Член 20, параграф 2, първо – шесто тирета	Член 23, параграф 2, букви а) – е)
Член 20, параграф 3	Член 23, параграф 3
Член 21	Член 24
Член 21а	Член 25
-	Член 26, параграф 1
Член 21б, първо изречение	Член 26, параграф 2, първа алинея
Член 21б, второ изречение	Член 26, параграф 2, втора алинея
Член 22, параграф 1, първо изречение	Член 27, параграф 1, първа алинея
Член 22, параграф 1, второ изречение	Член 27, параграф 1, втора алинея
-	Член 27, параграф 1, трета алинея
Член 22, параграфи 3 и 4	Член 27, параграфи 2 и 3
Член 23, параграфи 1 и 2	Член 28, параграфи 1 и 2
-	Член 28, параграф 3

Член 23, параграф 3	-
Член 24, параграфи 1 и 2	-
Член 24, параграф 3, точки 1 и 2	Член 29, букви а) и б)
Член 25	Член 30
Член 26, първо изречение	Член 31, първа алинея
Член 26, второ изречение	Член 31, втора алинея
Член 27	Член 32
Член 28	Член 33
Член 29	Член 34
Приложения I и II	Приложения I и II
Приложение III	-
Приложение IV	-
-	Приложение III
-	Приложение IV